

Wereldreiziger uit Rotterdam

Steven Brezet

Percussionist Steven Brezet zie je overal. Natuurlijk met zijn eigen band Koffie, maar ook met allerhande projecten rondom Snarky Puppy-bandleider Michael League. Onlangs bracht hij een ep uit met eigen materiaal, *The Arrival*. Hoog tijd om eens bij te praten met deze drukbezette Rotterdammer.

tekst Janco van der Kaaden
foto's Eric van Nieuwland

Het is opvallend hoe vaak de jonge Nederlandse percussionist wordt gevraagd voor formaties rond de Amerikaanse bassist-bandleider Michael League, die met zijn band Snarky Puppy bijna model staat voor modern eclectisch muzikantschap met oog voor jazz, fusion, world, soul en zelfs pop. Hoe is deze connectie eigenlijk ontstaan?

'Bij de opname van het album *We Like It Here* in Kytopia. Dat was Snarky op z'n hoogtepunt; in 2014 ging het ineens een stap hoger voor hen. Als je dan op die plaat staat, is dat best oké, haha.'

Hoe raakte je bij die sessie verzeild; kende je er iemand?

'Nee man, ik was zelfs nog nooit in Utrecht geweest, waar die opnamen waren. Het kwam indirect door de video's van Martin Cohen (oprichter en boegbeeld van LP percussion; red.). Ik had met een vriend, Julio Pimentel, een aantal video's opgenomen. Die kwamen uit op Martin's kanaal Congahead.com. Ineens word je dan voorgesteld aan een hele community van drummers en percussionisten. Daar zat onder anderen Nate Werth van Snarky tussen. Die zei: "Die gasten moeten we hebben." Later speelden we in Bird, Rotterdam. Daar hebben Nate en Cory Henry ons gezien. Die dachten: "Hé, dat zijn die guys van die video." Sturen ze op de valreep een bericht of wij mee wilden doen. Ja, is goed, zei ik! Julio kende Snarky Puppy helemaal niet, en die zei: "Ga jij maar." En ik weer: Nou, ik vind het wel leuk als je meegaat. Wij in een auto met spullen samen door de spits racen. We kwamen vijf minuten van tevoren aan. Nog een boete gehad ook. Dus die eerste sessie moesten we een beetje wennen; die was niet zó. De tweede sessie werd al beter, de derde

nóg beter en die hebben ze gekozen. Voorbereiding was er eh... niet. We moesten het hebben van het moment en de vibe.'

Er zit een stevige percussiebreak in die sessie. Zoiets moet je toch afspreken?

'Ha, die was van óns! Het nummer eindigde eigenlijk in een fade-out. Dat vonden we een beetje saai, dus wij zeiden: we hebben nog een break liggen. Michael vond het meteen tof en zei: "Zo gaan we eindigen." Hij is enorm percussie-minded. Het liefst speelt hij met zes percussionisten. Sindsdien ben ik in hun circuit terecht gekomen. Zo kwam ik ook bij Bill Laurance en Bokanté, met Keita Ogawa en Andre Ferrari. Het is een soort familie; ze kijken wie welke klus kan doen, en dan bellen ze je.

'Laatst vroegen ze me voor een gig in Marokko met Fatoumata Diawara. Mike speelde zelf daf, Keita conga en ik timba. Ze was na het optreden helemaal emotioneel; ze vond het zo krachtig. Zij had me al in het hotel gezien, maar dacht dat ik een toerist was. Kom ik opeens dat podium op. We hebben echt geknald, kippenvel! Keita is ook een held; die kan alles spelen. Hij drumt én speelt percussie. Alles een beetje, maar op een superhoog niveau. Inspirerend is dat. De week daarop speelde ik met Bokanté op North Sea Jazz. Dat zijn wel weken dat je denkt: wat gebeurt er allemaal.'

Toffe djembésolo, trouwens.

'Dank je. Dat ging wel aardig, ja, haha. Ik dacht: ik ga eens wat anders doen dan conga's. Meer Afrikaans. Dus ik had bougarabous mee en een djembé. Ik had alleen nog nooit bougarabou gespeeld. Dat beviel prima. Ik moest het alleen wel allemaal daarheen slepen; dat hakt er altijd in. Soms ben je al kapot voordat je be-

Slagwerkkraant.nl/swkplus

- Snarky Puppy met Steven en Julio Pimentel met Bokanté @NSJ (met djembésolo!)
- met Fatoumata Diawara & Asmaa Hemzaoui (Bnat Toumboukto) @Festival Gnaoua 2018
- Marivaldo Paim met Ilê Aiyê

gonnen bent. Zie dan nog maar te focussen op de muziek.'

Mentor

'Binnenkort ga ik naar Parijs, naar Orlando Poleo. Het liefst ga ik elke maand. Dan doen we twee dagen met lessen van vier uur per dag. Helemaal gesloopt ben ik dan. Ik wil altijd de volgende dag alweer iets anders weten. Hij heeft veel discipline. Dan zegt hij: "Rustig, man. De vorige les hebben we dit gedaan; speel maar." Als je het dan niet kan, is ie teleurgesteld. Nou, dan ga je wel zorgen dat je het kan! Ik heb dat nodig, zo iemand die achter je aan zit. Orlando is echt een mentor in de latinmuziek. Hij neemt je onder z'n hoede. Niet zomaar een ritme uitkiezen en aanleren; je krijgt ook levenslessen, haha. Ik heb vaak contact met hem, vraag hem allerlei dingen waar ik niet uitkom. Hij heeft zo veel ervaring; hij kan aan je zien waar je staat en wat je nodig hebt. Het systeem van vroeger: een meester en een leerling. Pas later ga je je al die dingen eigen maken, dan krijg je identiteit.

'Ik vind dat belangrijk: een mentor hebben, en een community. Daarom ben ik zelf goede leraren hierheen gaan halen voor workshops. Eerst heb ik Orlando uitgenodigd, later zijn onder anderen Eliel Lazo en Cara de Cobra hier geweest. Nu ben ik samen met Braziliaans percussiemerk Contemporanea bezig met nieuwe gasten uit Brazilië. Ze bellen me als een endorser van hen toch al in Europa is. Dan kijken we of er ook nog een workshop in Nederland in de agenda past. Ik doe het samen met Yannick van ter Beek; dat is mijn *partner in crime*. De eerstvolgende is 24 november, dan doen we een Roda de Samba Reggae. Op straat bij station Blaak, met Alaor Soares en Marivaldo

'Niet zomaar een ritme aanleren; je krijgt ook levenslessen'

'In Brazilië heb ik een single uit; die heet *Gringo Barril*, dat is m'n bijnaam daar'

Paim van Ilê Aiyê. We zoeken nog deelnemers!

'Mijn eerste les was bij Aly N'Diaye Rose. Ging ik als klein mannetje elke week naar Den Haag voor les. Ik ken hem via mijn moeder, die is fysio. Door haar ben ik met percussie in aanraking gekomen; zij doet dingen met Afrikaanse dans. Vanaf m'n vijfde hoorde ik al muziek uit Senegal. Aly is mijn grootste leerschool voor muzikaliteit. Hij speelt alleen maar op gehoor. Nou, dat is een goede basis om andere stijlen te leren. Nu nodig ik hem soms uit bij mijn dingen, dat vind ik leuk. Iemand aan wie je veel te danken hebt laten zien waar je nu staat.'

Er staat ook een stuk met Senegalese sabar op je ep The Arrival.

'Ja, dat is met Aly. Ik wou per se iets met hem doen. *The Arrival* was een project met Alexander van Popta, in Kytopia. We hebben een band samengesteld en toen zijn we gaan jammen. Zo zijn alle stukken ontstaan. Een

mooie ervaring. Ik krijg er goede reacties op, maar ik hoef er niet mee op te treden. Eerder heb ik al eens wat singles uitgebracht. Het zal de Rotterdamse mentaliteit zijn: gewoon dingen doen en dan zien we wel weer. In Brazilië heb ik een single uit, die heet *Gringo Barril*, dat is m'n bijnaam daar. De 'awesome buitenlander'. Hebben ze er T-shirts van gemaakt met die *Gringo Barril*-opdruk; die liggen nu overal in de winkels! Ik moest er zelfs op tv over vertellen daar. M'n moeder lacht zich dood. Zoiets gebeurt dan gewoon ineens.'

Klinkt behoorlijk afwisselend en inspirerend allemaal. Wat zit er nog meer in het vat de komende tijd?

'Man, ik ben zo veel aan het spelen! Met Koffie zijn we bezig met materiaal voor een vierde plaat. Met Vernon (Chatlein) samen doen we een soort duoclinic waarbij we de beats van Koffie spelen en uitleggen. Koen Herfst vroeg ons vorig jaar om te spelen op

Herfstfest. Het is een soort verlengde van de Koffie-dingen. Koffie is een belangrijke band voor mij om dingen uit te proberen. Dat heeft me geholpen in mijn ontwikkeling. Daarnaast speel ik regelmatig met Gallowstreet en AAN, met heel veel blazers. Laatst hebben we Lowlands afgesloten, toen stonden we met dertig man op het podium. Binnenkort ga ik tekenen voor een derde endorsement, naast de contracten met Contemporanea en Zildjian die ik al heb.

'In november ga ik weer naar Brazilië. Ik ben altijd heel gelukkig daar. In Bahia is zo'n toffe scene met creatieven en liefde voor muziek. Ik heb wel eens overwogen om er te gaan wonen. Salvador is een soort walhalla voor percussieën. Er zijn zo veel culturen bij elkaar daar. Ik ben bezig met de VPRO om een docu te maken over de connectie tussen Nederland en Bahia. We gaan de muzikscene daar in kaart brengen en laten zien dat er daar niet alleen maar gevaarlijke favela's zijn. Hopelijk gaan we in december filmen. In februari ga ik dan weer terug; voor het carnaval. Daarna maar eens een maand uitslapen.' ■

Aanmelden voor de Roda de Samba Reggae op 24 november in Rotterdam: bookings@parapercussion.com www.stevenbretzet.com